

ΡΟΜΙΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΣΟΥΡΗΣ

Έτος άριθμούμεν δέκατον και τρίτον
κι' Ήδρα μας ή χώρα τών αρχαιοτάτων.

Εικοστή του Μαρτίου κι' έννάτη,
νέα νέα μας ήλθε βαρβάτη.

Υπόσχεσις του Θεωρή,
που βήμα δέν ύποχωρεί.

Βοή πολέμων και μαχών 'στους τέσσαρας άνέμους,
ταυτιά μου τά ΄εκούφισαν μέ τούτους τους πολέμους.
Πόλεμος και 'στό όρόμο μου και μέσα 'στην καρδέσσα,
'τελειώσαν τά ψέματα, δέν παίζω πιά τά κότσα,
κι' έγώ τόν θίλω σήμερα και μέ τό παραπάνω...
τήν Τρίτη που μας έρχεται σκοπεύω νά τόν κάνω.

Μην κάνετ' έτσι, βρέ παιδιά, κι' άς λείψουν τόσας χαύραις,
'συχάστε κι' αντίπαλοι, 'συχάστε και φίλοι,
κι' άν δέν τόν εκπύξαμε μέσ 'στου Μαρτίου τής λαύραις,
μά σίγουρα θα κηρυχθή τόν μήνα τόν 'Απρίλη.
Ζήτω λοιπόν ό πόλεμος, τήν σακαράκα πιάνω...
τήν Τρίτη που μας έρχεται σκοπεύω νά τόν κάνω.

'Αδίκως μών 'Ξοδιύετε τήν τόση σας φωτιά
μέ λόγια 'στον άέρα,
και 'στον 'Ημεροδίκτη σας γιά ρίχτε μιά ματιά
νά 'δητε τήν ήμέρα,
που του πολέμου τό σπαθί 'στ' αλήθεια θα δαγκάσω ...
τήν Τρίτη που μας έρχεται σκοπεύω νά τόν κάνω.

Μαύρ' είναι νύκτα 'στά βουνά, καθάνας ξεσπαθώνει,
πριμα τό Δημοψήφισμα κι' ό πόλεμος Κορδόνι.
'Ο Μπωναπάρτης ό παληός προβαίνει τώρα νέος,
αληθινός πολέμαρχος, αληθινά γενναίος,
κι' όλο τόν κόσμο πολεμά κι' Ευρώπη και Σουλτάνο...
τήν Τρίτη που μας έρχεται σκοπεύω νά τόν κάνω.

Και θάλασσα κι' 'Οικανός δέν σβένει τήν φωτιά μου,
μέ τής φωναίς σας γίνεται μέσ 'στό νερό μιά τρύπα,
μή μέ τά ξεφωνήματα μου πέρνετε ταυτιά μου
και 'στό Κ α ρ ν έ σας γράφετε τήν 'μέρα που σας είπα.
Κι' άν όλοι τήν ξεχάσετε μά 'γώ δέν τήν ξεχνάω...
τήν Τρίτη που μας έρχεται σκοπεύω νά τόν κάνω.

Έτος χίλια όκτακόσα κι' έννενάκοντα έπτά,
πατατράκα Στρατοπέδων και πλημμύρ' από λεπτά.

'Ογδόντα πέντε και πεντακόσα,
σαλεύει Πίνδος, σαλεύει κι' 'Οσσα.

Φασούλλης και Περικλέτος,
ό καθένας νέτος σκέτος.

Φ.— Λοιπόν έπίρασε που λές κι' ή παρασμένη Τρίτη
και πόλεμος δέν έγινε, βρέ Περικλή ψωρίτη.
Σημέριωσ κι' ιδράθησασ, πάει και τούτ' ή 'μέρα,
κι' ούτε πολέμου κόκκινη σημάθικε παν-τέρια,
και πουθενά δέν έγιναν συμβάντα μεγαλήτερα,
κι' όι Τούρκοι 'πέρασαν καλά κι' έμεις πολύ καλλίτερα.

'Στά Σύνορα δέν έπιασε κανόνι
νά μών ιεραθισθούν οι Τουρκαλάδες
κι' άρχισουν τών πολέμων οι μπελάδες,
που 'λυσάσαν γι' αυτούς οι φαμφαρόνοι.

'Συχάστε, τους Ήρώναζαν, παιδιά,
κανίνας σας μη βγάλη τοιμουδιά,
για τόν Θεό τά δόντις σας μην τριξέτε
και μήτε μιά ρουκίτα νά μη ρίξετε.

Κανόνι για τήν Σκόλη μας μην πύση,
σιγά σιγά και βάρθ' από φουρνίλα,
θυμόνοι και τό Τούρκομο τό φισί
κι' ό πόλεμος δέν είναι παίζε γίλα.

Για τής στωχής πατριδός του κατήρι
μιά μουζελίρα βάλετ' 'στό στόμα...
ό πόλεμος δέν είναι πανηγύρι
και στρώνει μέ νεκρούς τής γής τό χώμα.

Ρετσιάις μην ανάψουν και θαδιά
κι' ή Δόξα 'στό διζί μας στίκει πλάι...
μή σκούζετε για πόλεμο, παιδιά,
και θα γινή κι' αυτός μέ τό κολάι.

Κι' άν τό καλό του γίνους αγαπήτε
για τό Θεό 'στης πλάκας μην κτυπέτε

